

je Collegium već više puta uspješno surađivao, pa i taj nastup može ubrojiti među svoje najljepše koncerete. U drugom dijelu tog koncerta nastupila je Zagrebačka filharmonija. U toku priprema za koncert Collegium je dobio poziv da sudjeluje na Večerima stare glazbe u Sv. Donatu, Zadar. Uz djela starih majstora i gregorijanski koral Collegium će, iznimno, zbog Lukacićeve godišnjice izvesti i sva uvježbana Lukacićeva djela. Koncert će održati početkom kolovoza o. g. Kraj svog rada Collegium je proslavio gostovanjem u Gradišcu (Burgenland) 6. i 7. 7. o. g. gdje je sunarodnjacima u tuđini izveo dijelove iz *Staroslavenske mise* (Istarske) A. Vidakovića i Odakov psalam *Hvali, duše moja, Gospoda* na misi u selu Pinkovac i na svečanoj misi u okviru proslave Dana Južnih Hrvata u selu Čajta. Iz Gradišća, gdje je CPMS bio izvanredno primljen, svi su ponijeli najljepše uspomene na drage domaćine. Nakon ovog nastupa kolegijevci su se razišli na odmor, ali će se uskoro vratiti u svoju staru kulu da pripreme nastup u Sv. Donatu.

Jednom mjesечно u toku akademске godine Collegium je pjevao na misi u 11,30 u katedrali. Brinuo se, kao obično, i za svoj duhovni rast pa je uoči Božića održao molitveni susret dr Tomislav Ivančić a u korizmi pokorničko slavlje o. Alojzije Litrić. Zajednička molitva pratila je njegov rad, uspjehe i probleme u nastojanju da uzraste u živu i plodnu malu zajednicu.

Lj.

KONCERTI, OPERE...

SPLITSKA KONCERTNA SEZONA 1984/85.

Da je televizija još uvijek moćan medij, o kojem organizatori kulturnih priredbi vode (ili moraju voditi) računa, potvrđila je i splitska koncertna sezona 1984/85. Već desetljećima koncerti se u Splitu (u organizaciji »Dalmacijakoncerta«) održavaju ponедjeljkom s početkom u 20 sati, a u protekljoj sezoni oni su počinjali sat ranije, da bi posjetitelji na vrijeme mogli stići kući i na malim ekranim pratići — »Dinastiju!« Iako se organizator na taj potez odlučio poučen iskustvima iz prethodne sezone, kad je uočio da broj posjetitelja opada, odnosno da jedan dio publike poslije prvog dijela odlazi s koncerta (zbog tv-serije »Borgie«), ustupak se ipak nije isplatio. Jer, najveći broj koncerata u sezoni 1984/85, održan je pred polupraznom (a neki i pred gotovo praznom) dvoranom.

Slab odaziv publike prva je značajka splitske koncertne sezone 1984/85, koja je, kao i ranijih godina, bila podijeljena u tri ciklusa, samo s tom razlikom, što je »Dvanaest koncerata u pretplatni« zamjenilo »Internacionalni majstorski ciklus«, a »Ciklus klavirske večeri« ciklus »Splitski umjetnici splitskoj publici«. Od stare podjele ostao je jedino »Ciklus mladih talenata«.

U ciklusu »Dvanaest koncerata u pretplatni« nastupili su: Tatjana Kukoč (gitara) i Ljupčo Samardžiski (kontrabas); Vincenzo Saldarelli (gitaru); Jovan Kulundžija (violine) uz glasovirsku pratinju Nade Kulundžija; beogradski ansambl *Musica antiqua*; Miloš Melnik (violoncello) uz glasovirsku pratinju Janka Šetinca; Sergej Stadler (violinu) uz glasovirsku pratinju Natalije Arzumanove; Kvartet Klina; Ksenija Janković (violoncello) uz glasovirsku pratinju Nade Kecman; Tatjana Fedkina (glasovir); Slovenski klavirski kvartet iz Ljubljane; Klavirski trio iz SAD-a, te u okviru zajedničkog koncerta s posebnim programima Ida Gamulin (glasovir) i Goran Končar (violinu).

U »Ciklusu klavirske večeri« samostalne koncerete imali su Bronisława Kawalla iz Poljske, Vladimir Ov-

činikov iz SSSR-a, Pavica Gvoždić iz Zagreba, Aleksandra Romanić iz Sarajeva, Dmitrij Aleksejev iz SSSR-a i Sretna Meštrović iz Zagreba, a u »Ciklusu mladih talenata« Maja Bakrač (glasovir); Iva Kusturica (violina) uz glasovirsku pratinju Izolde Ambrožić; Robert Andres (glasovir); Željko Milić (klarinjet) uz glasovirsku pratinju Olge Račić; Tea Grubišić (violina) uz glasovirsku pratinju Viviane Lokmer-Pichler, te Aurelija Trgo (violina) uz glasovirsku pratinju Neve Stijelja.

Za većinu navedenih koncerata (osobito u prvom ciklusu) može se reći da su bili osrednje, a neki i nedopustivo loše kvalitete izvedbe, na što ranijih godina nismo navikli. Ali navikli smo se, nažalost, na prilično ustaljen izbor izvođača (ne misli se na osobe, nego na instrumentarij), koji iz godine u godinu biva sve manje privlačan. Možda je i to jedan od uzroka osipanja publike, pa bi organizator, ako mu to sredstva i drugi uvjeti omogućavaju, morao nastojati, da izbor programa bude što raznovrsniji, te da glasovirski i violinisti koncerti ne budu uvijek najbrojniji.

Šteta je, što se odustalo od ciklusa »Splitski umjetnici splitskoj publici«, koji je u prethodnim sezonomama imao nekoliko vrlo uspjejih koncerata i predstavljao svojevrsnu smotru splitskih glazbenika i njihovih umjetničkih dostignuća. Pohvalno je pak, što se nastavilo s »Ciklusem mladih talenata«, koji je tijekom proteklih godina opravdao svoje postojanje, a organizator postigao »pun pogodak«. Jer, Ida Gamulin i Goran Končar, koji su se samo prije nekoliko godina prvi put predstavili splitskoj publici u tom ciklusu, u sezoni 1984/85. izašli su pred tu istu publiku u ciklusu »Dvanaest koncerata u pretplatni«, ovog puta kao već afirmirani umjetnici s međunarodnim uspjesima.

Općenito govoreći, splitska koncertna sezona 1984/85. ostavila je prilično blijed i pomalo otužan dojam. Nadajmo se da će slijedeća biti uspješnija, raznovrsnija i posjećenija.

Ivan BOŠKOVIĆ

DJEĆJE OPERE U NOVOSADSKOM KAZALIŠTU

Ovogodišnja novosadska opera sezona otvorena je uistinu zanimljivo i originalno, dvjema dječjim operama dvaju vojvođanskih autora. To je *Proždrlijkovo* suvremenog novosadskog skladatelja Ernea Kiralja i *Šumska kraljica* petrovaradinskog skladatelja Franje Štefanovića (1879—1924). Konačno je i Vojvodina pošla putem dječjeg glazbeno-scenskog izvođenja. Tom se događaju radujem to više što je tvorac istinski dječje operе, Franjo Štefanović, sin vojvođanskog podneblja. Ovu izuzetnu novost u kulturnom životu Novog Sada priredio je Kulturni centar Vojvodine (skraćeno KCV) u suradnji sa Srpskim narodnim pozorištem (skraćeno SNP) pa su od sada i djeca ovoga tla u glumačko-pjevačkom pogledu izjednačena s odraslima.

Do izvedbe dječjih opera *Proždrlijkovo* i *Šumska kraljica* došlo je 14. rujna 1985. godine u maloj dvorani SNP. Prva izvođenja doživjele su obje opere mnogo ranije, a sada su davane kao prazvedbe ove operne kuće. Ovaj će datum svakaško ostati trajno upisan u povijesti naše glazbe kao početak sustavnog profesionalnog izvođenja dječjih opera u Vojvodini.

O dječjoj operi *Proždrlijkovo* (točnije, prevedeno s mađarskog *Nezasítni napuhanko*) nema se što osobitog reći. To je mađarska narodna priča o ogromnom »švarglu« (velikoj kobasici), koji halapljivo guta djecu i ljude. Nešto modernija glazba, pretežno temeljena na pentatonici, sastoji se od nekoliko veselih pjesama povezanih dvijema temama glavnog protagoniste. Djele je pisano za odrasle i dječje glasove i komorni orkestar i zahtijeva velike scenske mogućnosti.

Gledano s formalne strane *Proždrlijkovo* je glazbeni igrokaz, jer se u njemu i govori. No, budući da se u